

संस्कृत

पुराण
3878

अथ मेधिका पर्व

४१०/५. ६३

(2)

लि

इच्छुः विवर्जितं बुद्ध्याशासितो नेन भिष्येण मित् बुद्धिना ॥९॥ न जाहा हि मां शोको घातयेत्वा
 धान् ॥ १० ॥ त्वत्का जन्मि राज्यं भामिष्यामि राज्यं भामिः कुरुते तु वे ॥ ११ ॥ लानिनीर्था निदानानि लयापक्ष
 सुभाः ॥ येन पूतो भविष्यामि न पश्यामि हिनं त्वहं ॥ १२ ॥ व्यास उवाच ॥ मा भयं कुरु राजे द्रुपदोप
 वेष्यति ॥ तमुपयं कुरिष्यामि येन पूतो भविष्यसि म ॥ १३ ॥ मथागे अकृतां वध्यामपहास्यसि पांडव
 मेधकृत्तुवरं यजस्व कुरु नृप ॥ १४ ॥ रामेणापि पुरा विरहय मेधत्रयं कृतं ॥ पशंस्त्वं च तत्रापु
 पात्सपमारिष ॥ १५ ॥ राज्यधर्मेण यद्दुःखं शासनात्स भवस्य च ॥ तद्राज्यं त्वं परिच्यज्य कृत्वा द्रुपदिह
 ॥ इह त्वां केपरां कीर्तिकरुपुत्रं कुरु स्थिरं ॥ यावत्तेनाथवाः सर्वे वरागाः संनिरसास्तं ॥ १६ ॥ शरीरं
 तं तावच्छयः समाचरा ॥ दिवं प्राप्स्यसि हि राजानः कृत्वा पुण्यादिकाः क्रियाः ॥ १७ ॥ जैमिनि उवाच

(2A)

तावन्वस्तस्मिन्स्यामिलतेजसः ॥ उवाच दीनया वाचा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
वेद्यते मद्यं विना विनेन च क्रुद्धः ॥ जायते मम विद्ये न च पीडयुक्तं क्रुद्धाः ॥ १९ ॥ शक्रो मिहितपा
रुपि मद्यं विवर्जितान् ॥ दुर्मोक्षेन नक्षयिता पृथिवी विलकारणात् ॥ २० ॥ नो कथं पीडयिष्यामि
कांचने क्षया ॥ साहाय्यं नैव पश्यामि सुहृदः संसरे क्षयाः ॥ २१ ॥ तस्माद्वाज्यं परिच्यज्य गमनं मम
॥ किमत्रानंतरं कापिलश्चे कथितुमर्हसि ॥ २२ ॥ आरु उवाच ॥ मरुतेन क्रुलो मागः सुष्टाः सर्वे द्विजो
॥ ते स्युः क्वं बहु उग्रमौ कांचनं दृप नंदनं ॥ २३ ॥ हिमालये निश्चि निलत्पतितं त्वं समानया ॥ यन्नेतु
॥ यस्ते विशा राहा समापिता ॥ २४ ॥ मरुतेन वदाम्ये न द्रुविषं शलधामखे ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्यो सो मरु

(3)

कुलोराजायेनयागस्तथाविधः ॥ २५ ॥ कृतो बहुसुवर्णाठयोयेनविश्रास्तु लपिताः ॥ एकसुवर्ण-वगताः
दृहमानये ॥ २६ ॥ ब्रह्मणां विशेपेण विलंकुहतरं मम ॥ मतः परं नियो न्योशा विष्पतिनराधि
॥ ब्रह्मस्वेयस्य नृपतेर्मतिर्भवति दारुणा ॥ गृहणे मज्जये नृशिखे वांगसि सामतिः ॥ २७ ॥ अह
तमां सर्वममपुहो तथा विधे ॥ अस्मदीयं धनं राजा प्रयच्छति दिनः कुरे ॥ २८ ॥ तस्मात्प्रकुट्टितै
कुरोति युधिष्ठिरः ॥ २९ ॥ एकात्रपात्रमूहलीयन्मयासगरहेताः ॥ ३० ॥ कुरुवो गुरु नश्ये वसुधु
वाधना ॥ संमाजयितुमेका हि न समथो स्मितात्रपा ॥ ३१ ॥ इलिये पात्रपात्रेन विप्रह्वयाभविष्पति ॥
तन्वा धन्योसि नृपशादूत सम्युक्ते स्वमानवः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मस्वत्रलियां शंकां प्रकरोति स्वभावथा हि सा ॥ ३३ ॥
कंधनं लैस्तु स्वाम्यं तेषां नदागतं ॥ ३४ ॥ रामेणापि पुरा तला कश्यपायमा हात्मने ॥ कथं गृहिति हि

महीराजानः पापभीरवः ॥ ३४ ॥ देव्यैर्जिताधराचैवंपुनश्चक्षत्रिपौजिता ॥ गतं स्वाम्यं न विज्ञाणांतस्माद्दोषो न
विद्यते ॥ ३५ ॥ यदाधराधिपत्यं हि आत्पयेन नृपेन वा ॥ तदा सितं विलज्जयते नान्न संशयः ॥ ३६ ॥ लघुन च रमा मी
पकुरुयश्चैपांडवा ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणान्कृतिरसंख्यकान् ॥ दक्षिणां कृत्वा शुकुलो ॥ ३७ ॥ हयश्चक्री
दृशो मेधेन मेव्याख्यातु महसि ॥ व्यास उवाच ॥ द्विजा विंशतिराहस्यां मखादौ संश्रुतीतिताः ॥ ३८ ॥ कुलीनाः
समता आशाः वेदशास्त्रार्थपारगाः ॥ ऐक्यैकस्यै द्विजायां दक्षिणां श्रवदामितो ॥ ३९ ॥ एको गजोरथः श्वैको
हयः श्वैकुरसकांचनः ॥ अच्येकं गोसहस्रं वरुन शरथं सुपूरितं ॥ ४० ॥ आरुश्चकांचनस्यैकः श्रदेया दक्षिणां मुखे
यस्मिन्दिने हयो राजन्मुच्यते प्रथमा हि सा ॥ ४१ ॥ दक्षिणां कृषितारम्या लुरगं कथयामितो ॥ गोक्षीरसमवर्णं च
कुंदं दुहिमसालिगं ॥ ४२ ॥ पीतपुच्छं श्यामकणं सवती गतिमुत्तमं ॥ श्यामं नापि महिषा लयशोस्मिन् लुरगं वदु

(५)

॥ यावदागमनंतस्थपुनरेवजजायते ॥ ४७ ॥

वेवमासस्य राकायां मोच्योपंतुरगोत्तमः ॥ वर्षमात्रं रक्षणीयः सर्वधौ धेमाहावनेः ॥ ४४ ॥ पुत्रोवाबाधकः शरीररक्षणार्थं
नियोज्यते ॥ स्वपथः करुणैपक्षमसीपत्रवृत्तंचरेत् ॥ ४५ ॥ नियतः सचराजेदनात्रकार्याविकारण ॥ अथभोगान्पूर्वमात्रे
सेवेनारीविवर्जितान् ॥ ४६ ॥ एकत्रशयनंकार्यं पितृसहनिराधिपैः सावत्प्रयत्नान्कर्ता निवसेद्धैयसंयुतः ॥ हयः
पुरीषं मंत्रं वा करुणैपत्रयत्रव ॥ ४७ ॥ गोसहस्रं श्रेयं हि कुतश्च हवनं द्वैजैः ॥ पूजनीयाश्च ते विद्यादक्षिभिर्न संशयः ॥ ४८
उत्ताहेतुरगस्याथपत्रं संलिख्यकांचनं ॥ बध्नास्वनामसंयुक्तं चित्रतापसमालितं ॥ ५० ॥ कथनीयमिदं वाक्यं मयापंतुरगो
त्तमः ॥ विमुक्तोऽसि रूपः कश्चित्प्रजलिगृह्यात्तुचेद्धृत् ॥ ५१ ॥ यस्त्वत्प्रजलिगृह्यात्तिसजेतव्यो बलास्वयं ॥ अनेन विधिना विरुक्त
तुरेवजजायते ॥ ५२ ॥ असीपत्रवृत्तयुतो बहुपुण्यपुत्रोऽयं ॥ हयमेधरातंचक्रे देवो द्वौ वृत्तवर्जितं ॥ ५३ ॥ यस्त्वृत्तपुत्रं कुर्मादक्वमेध
माहाकुलं ॥ सर्वपापविनिमुक्ता प्रकरोति वसुधरा ॥ ५४ ॥

(4A)

वक्रं ॥ पदिने विद्यते शक्तिरनंगं अतिगारल ॥ विजेतुं करु यहा स्य आरंभं करु सुत्रल ॥ ५५ ॥

अनंगं को भवे जे लविना श्रीमहिमानकः ॥ तस्मात्प्रितानु कुर्वति वृत्तपुलं माहासर्वं ॥ ५५ ॥ पुधिश्चिर उवाच ॥ सर्वथा ह्यपमेयो हं
 सोऽप्योस्मि श्रुतिसत्तम ॥ न च द्रव्यं न च ह्यो न साहाय्यं स्वसंते मे ॥ ५६ ॥ श्रीमादयोपि च मयान् क्रौं वीला बहुधारणे ॥ कर्णपुत्रोपि
 बलवान् ॥ वृषकेतु रुदारथिः ॥ ५६ ॥ वाक्यः षोडशवाची मो धर्मलः संनि योजये ॥ अये क्वचं सुलं चे क्व मे मवर्णन योजये ॥ ५७ ॥ पि
 तास्य निहतो रात्रौ मे दधे शानुस्तनुना ॥ पस्य प्रसादात्पलनं ॥ पाउवः पृथिवीपतीन् ॥ ६० ॥ जितवान् केशवः श्वा स्य सुदुरे मधु
 सूदनः ॥ शिमि शिमि माहावाही कथं पृष्टः प्रजापते ॥ ६१ ॥ गोत्रवध्यां कुप्यं श्रीमिना रायिष्ये हितत्वदा ॥ बहुविधं करो पागं न स्याद्ये
 वा मि पाउव ॥ ६२ ॥ उपहासस्य दं पारस्य यदि पुष्यं न जापते ॥ श्रीम उवाच ॥ ह्यो न विद्यते राक्षे न वितं श्वत्सु जितं ॥ ६३ ॥ न समीपे रुषी क्ते
 राः कुस्मात्प्रोक्तं मिदं वचः ॥ समीपस्थः सदा क्वो विद्यते तव मासि ॥ ६४ ॥ ॥ सर्वां श्व संपुटः सुलि पदिकृष्णः समीपगः ॥
 सर्वपापविनिमुक्तो यन्नाम गृहणेन च ॥ ६५ ॥ नराशं वतिरा जैहू समीपस्थस्य किं फलं ॥ नपालकृते टपते गोत्रवध्यां कुप्यं श्रुवा ॥ ६६ ॥

(5)

विनापिमाधवोपहंपावापिष्यतिमेमतिः ॥ नोदितास्मवपंतेनकृष्णेनामितकृष्णिना ॥ ६७ ॥ कुर्वन्नुपुष्पंरत्नतंदितिलेविरभूतंक
थं ॥ राजसूयास्वमेधानांपुष्पपावयित्वाजनां ॥ ६८ ॥ नसमथं धर्मराजविनालयशनायके ॥ ६९ ॥ व्यासंपृथ्वराजेंद्रकृष्णयोग्यं
चुरंगमं ॥ ७० ॥ कुत्रापिवत्मानतेशंखेपमाहसुनि ॥ जौमिनिकृवाच ॥ एतुक्त्वावचःस्वस्थगीमस्यामितलेजरः ॥ जल्प
वाचमिदं व्यासो धर्मराजमिदं वचः ॥ ७० ॥ व्यास उवाच ॥ धन्योसिगीमसुदंतेकचिरवरापसे ॥ ह्यस्तुवियतेदूरेपुरीं गद्रा
वतीं श्रुति ॥ ७१ ॥ यौवनाश्वेनवीरेपरक्षमानोदिनोदिनो ॥ अक्षोहिणीमिदेशभिः पादमले धर्मनदनु ॥ ७२ ॥ पक्वेनापिसं
पको ॥ उभ्यतेनास्यवाजिनः ॥ मानवस्यवराकस्यसख्याकाशुहोतृपा ॥ ७३ ॥ कृपणेनपथावित्पाव्यलेचुरगः स्वया ॥
राजारक्षापरोनित्यंबलंवेतरामानय ॥ ७४ ॥ इतीश्वीउश्वमधिकेअथमाध्याप ॥ १ ॥ जौमिनिकृवाच ॥ तेषांश्रवणंभीमसे
नप्रहसनन्विभारता ॥ अहं हयं तं बलात्कृतं नपिष्यमिमारिषा ॥ १ ॥ इकाकीतत्रपास्यमिजित्वातवकिंनृपां ॥ ससेन्ययावृत्तं राजन्
संज्ञायः सुमाहानपि ॥ २ ॥ वासुदेवंचित्तया नोनरः कृमकरोतियः ॥ रावार्थं सिद्धिं कृतं सत्यमेतद्वीमिते ॥ ३ ॥ नानयेत्सं

यश्चिं सुकृतं हस्तेन ददास्यति पांडवः ॥ अहं तत्र गमिष्यामि तुरगार्थं रमापते ॥ २९ ॥ भवान् रक्षतुरा जानं पावदा गमनं मम ॥ सुरक्षितेन राणा
 हिस फलाः कार्यसिद्धयः ॥ ३० ॥ धमे भवति देवेश सत्यमेतद्वनीमिते ॥ सुकृतेन विना जीवनरांजते कथं वन ॥ ३१ ॥ सर्वसुकृतं जं पुण्यं भवा
 न् गृह्णातु नः करे ॥ फलाधिने वरा जासे नवपुं दवं कसुत ॥ ३२ ॥ हरिं विना नते ला का वै कुं ठ शमुखा हिनः ॥ श्रिया भवंति सुखदाः
 सौमते कसुते सदा ॥ ३३ ॥ जौमिनिक ० ॥ तलायुधिष्ठिरः जीतो न भूव जनमूत्र पू ॥ कुभ्रजे कल्पसहितः सुषा पबुधे तवः ॥ ३४ ॥ अ
 भाल समये जाते भूमिः कणात्मजः स्वथा ॥ मेधवणे मिहावहुः स्वयस्ते निगतमुद ॥ ३५ ॥ कुंतियुधिष्ठिरं कृष्णं नमस्कृत्य तथा
 परान् ॥ देदो कुंति मोदकान् स्नान् पाथे यपा उवायसा ॥ ३६ ॥ जननी करसंस्पृष्टं ततः प्राप्सु कौदरः ॥ मोदके स्वसुथाकी तिजायते
 कथं वन ॥ ३७ ॥ गृह्णाति मोदकान् भूमि मेधवण कुरे देदो ॥ समा कियु न तद्दि दे व व न म ब्रवीत् ॥ ३८ ॥ पाथपा लुपरा जानं ब्राह्म
 णान् प्राति पालुपत्र ॥ प्रात्पमं मेदि विधि गृहीत्वा तुरगं प्रसा ॥ ३९ ॥ असन केशवपुत्रय संवृष्टं ममानसं ॥ साहायो वापि दुषितो उद्योग
 इति पांडवा ॥ ४० ॥ स्मरणाद्वा सुदुनस्य विक्रयं नोति देहिना ॥ पालका नियथाधीनं वल्लुतया हितः ॥ ४१ ॥ यो न न विनस्य तुरगं प्रा
 प्रात्पविधि ससे निकं ॥ असादा केशवस्यास्य संशयो मेन विद्यते ॥ ४२ ॥ जौमिनिक ० ॥ एतावदुका प्रययो भूमि गद्रा वनी पुरी ॥

आद्यः कृतिपयोहेनांपुरीरम्यां कुरुद्वह ॥ ४३ ॥ ददृशुः पर्वतास्तु डे यौवनश्वेनपाठितां । काननां सल्लेखसंमतात्परिवेष्टितां ॥ ४४ ॥ स्तरसां
 परिपूर्णानामयुते श्रुपितां नृपां यूपैर्नृपैर्मागेहो मधुपेन कृत्वा ॥ ४५ ॥ नवहिः श्रुपेन चक्रुः वेदुषोपैथिः स्वनेः ॥ नगयंगोपुरे रम्येः
 आसाहे स्तारपे मठेः ॥ ४६ ॥ यज्ञत्रयसंस्तुत्याकारः परिखादिभिः ॥ ददृशुः भूमिसनेन वनचैकद्वेर्वना ॥ ४७ ॥ फुल्लितापचरभास्तास्व
 फुल्लेभालिश्रुतिराः ॥ नृवाः फुल्लितापचरेण स्वउपैः सज्जनापथा ॥ ४८ ॥ सवृत्तः सरत्तादीनां नारिकेलद्रुमाफुल्लेः ॥ प्ररपतेन
 हुल्लायत्रवत्सासत्पुरुषोरेव ॥ ४९ ॥ रक्षलिस्वबलेनिपेन रवाक्या ॥ सिनवा ॥ सर्वकार्याणि कुर्वति सुकृत्वा ॥ कुमुद्रुद्रमाः ५०
 सकुठकेः फुल्लेनैत्यपनसपत्रसंस्थिताः ॥ स्थिताः सर्वमिजोसमदक्षामिभारता ॥ ५१ ॥ अनतस्वगतावृक्षाः स्वजुराणां सल्लेखशः
 फुल्लेसकुत्रेतेरेव नृणां सतापहारणः ॥ ५२ ॥ विदीणापत्रदाडिवाः सफुल्लेः सुकसंयुतेः ॥ ५३ ॥ बीजपुरेस्वरंगे सुकुर्वलि विहिहि
 तेजने ॥ ५४ ॥ रसाः काकिलेः सुखेः सारंगेः कोकिलवने ॥ फुल्लदावनो सव्यतेमाधवस्यैव गुणाः सारंगे नरेतरा ॥ ५५ ॥ पच
 भासावृत्तान्येव फुल्लामिकुरमादिनां जयन्तिलकाचरम्यानामानां नैव हरगति ॥ ५६ ॥ बरुतां जलुपुत्रायां सुदकसज्जणीगता ॥ शीपानि
 विनिधान् नृक्षान् रतिथीनातिथेयवत् ॥ ५७ ॥ बीजपुरकनारयजवनामत्कुरुद्रुमाः ॥ जवुानेवकुदावाश्चवदामावाटकाजनाः ५८

(6A)

वाहं गतिद्वारां मवाप्नुयात् । येष्वाकामा लहं शीणां ये वापि पि नृधातिनां ॥ ४ ॥ लेष्वाकाममजायेरन्पदिते नानयेहयां ॥ ५ ॥ कृष्णे
दक्रेनाभये वरांति इजातयः ॥ ५ ॥ नवेदाध्ययनं पत्रपत्रनो शिवपुना । तत्रक्षणा निवसतां कोक्रेयममसंलुने ॥ ६ ॥ पित्येवमुत्क्रान्
वनं भीमिस्तूष्णीं स्थितः सदा ॥ युधिष्ठिर ॥ भीमसेनमाहवाहो गृह्ये तुरगस्यहि ॥ ७ ॥ निषमंभालि दृश्ये त्वयाममं वृकोर
यो वनाश्वोपि बलवान् बलिनः स्तस्यरोनिकाः ॥ ८ ॥ काकानवगंतविसिचिता लुमहती मम ॥ ९ ॥ जेमिनि ॥ धर्मराजस्य लक्ष
श्रुत्वा कर्णात्मजो ब्रवीत् ॥ भीमसेन इति पमां सहै वनपमा विसं ॥ भीम उवाच ॥ पितानवहतो स्माभिपतः अशालिपुत्रक ॥ मुर
विष्वाकयते कृष्णामहती हि नः ॥ १० ॥ वृषकेतु रुवाच ॥ उपकारकृतः सम्यक जनकमेरुपेहनः ॥ श्वद्विः क्षात्रधमेण कृत्स्
नास्य नासितं ॥ ११ ॥ ध्या ॥ दुये धिनस्पभूद्ये सोपा जीवितरालडो संजातो धर्मविद्धे रीसमको भक्तिवर्जितः ॥ १२ ॥ किं सुय
वसभामध्ये द्रोपदीयोपिता वरां ॥ तेन कर्णनसा द्रष्टव्या लुविजनेषु ॥ १३ ॥ गोसहस्राणि मत्स्यस्य रूहीतानि मया श्रुता ॥
मत्पित्रा पांडवेनापि मोचिता नीतिवितय ॥ १४ ॥ अर्पितमकृष्णाय कर्णाय सहपालनां ॥ कुरुपांडवै चारः शुध्यथ दानमुत्त

(7)

कश्चित्कृष्णहातिकरान्कानंवापिवराटिकां ॥१६॥ दृक्वाचिंतामणीयातिदुःकलंतेनकिंकुनां ॥ १७ ॥ गणेशवर्तमानंकस्यचित्पुष्कररुत
 समुन्मूलानयेत्कश्चित्तरसंस्थाप्सुरपादपं ॥ लक्ष्मिपराधंकिंतेन ॥ १८ ॥ गीममाहामते ॥ १९ ॥ भवत्यसादात्कृणासोप्राप्तवान्
 भास्करपदं ॥ २० ॥ अम्प्रीकीतिस्त्रुलस्मेयंवर्ततेयापिश्रुलके ॥ २१ ॥ लामसिन्धुशकातेतेव्यपनेषामिपांडव ॥ यौवनास्वस्यनृपता
 मथ्यवत्सारागरं ॥ २२ ॥ सुरगंभीमसेनस्त्रुसमानधुलसत्वरं ॥ जैमिनि ॥ २३ ॥ गीमस्तस्यवचः श्रुत्वासमाकिंयाथकृणुजां ॥ २४ ॥
 समीपस्थंनिजंपोत्रंमिदंवनमत्रवीर ॥ २५ ॥ गीमसेन ॥ २६ ॥ कथंयत्कवेनलेपित्रालारिताः सर्वपांडवाः ॥ २७ ॥ स्वपृष्ठंतेसमार
 ह्यनीतावेगंधमादनं ॥ लथाखंक्षमराजानवीरपांडवपृष्ठतः ॥ २८ ॥ अहंलुकुणुपुत्रेणसहितोह्यमानये ॥ पाथेनचक्षया
 राजारक्षणीयः श्रुयन्तः ॥ २९ ॥ यत्कवेनहृत्स्वाचुरगंपुत्रायामिलत्वरं ॥ मेधवणुवा ॥ तवगात्रात्समुत्पन्नोविरः सचक
 येत्कवेन ॥ ३० ॥ पवित्रंलंकलंकमलेनकः श्वात्रविस्मयः ॥ तावद्रथाजलंहीनयावत्सुरनदीगतं ॥ ३१ ॥ नजायतेपुनः प्राप्तेव
 रिलक्ष्मालकापहा ॥ सतोसुगेन्दुः प्राप्यकिंत्रिलौवास्तिदेहिना ॥ ३२ ॥ शिठारामपदं प्राप्यकिंनपूलापुराभवत् ॥ पुरागद्वावली
 गामिष्याम्यमुनासह ॥ ३३ ॥ लवमानपभद्रंलेहयलमहमानयो ॥ भवान्युष्मंगतस्थोहिपुष्पंकलौलुकुणुजः ॥ ३४ ॥ श्रीकृष्णमि

(7A)

अहं स्वपृथ्वीमारोप्य लुरगं तमिहानये ॥ श्रीश्रिनिर्गच्छामीमाद्यनमस्कच्यनुराधिपं ॥ ३७ ॥ अथ नः स्तै विजयः पार्थिव विष्यति महयसाः ॥ १ ॥ श्रीमरे
धन्योसिपुत्रकुशलां आपसे परमं हितं ॥ ३९ ॥ स्वमागच्छमयासाधैकपके लुरपंतपा ॥ साहायार्थमाहाविरलथाच्यमपिपुत्रकु ॥ ३२ ॥
त्रयोवयं गमिष्यामः परराष्ट्रनसरायः ॥ जौमिनिरुवाच ॥ एतत्रयोः वृमंवाक्यं निशम्य कुरु नंदन ॥ ३३ ॥ महती च व हर्षण
व्युवाच कृष्णोदरा ॥ मुनिना गापितं कापंतस्त्वमविवारिना ॥ ३४ ॥ कथं न भवतासवमाश्रममपिचपाउवा ॥ रात्रिजातामिमह
स ॥ तीशं तु कामस्तपोधन ॥ ३५ ॥ तस्माद्ब्रुवामहे स्वयं कथं भवति तुं गृहात् ॥ व्यासतो निजगात्रे गृहात्सपुत्रितः स्वनेः त्रि
गते व्यासे धर्मराजः पुनः श्वेतालुरो भवत् ॥ गात्रे त्रिदस हिनो रात्रौ दुखितो वाक्यमत्रैव विना ॥ ३७ ॥ कथं हस्मानपुनं कथं पश
क्रिया भवेत् ॥ कथं पृथ्वामि सुहृत्कथं विलसमागमः ॥ ३८ ॥ सुवास्वापस्व नः पालिसवदामधुसूदनः ॥ सद्गुरवे कृपुत्रः क
हिलं मे कुरिष्यति ॥ ३९ ॥ हानिमग्नास्मि गोविदं गोविदं यापे वपुर्वं ॥ कथं यशं करिष्यामि च वचं तान जापये ॥ ४० ॥ यत्र
कञ्जापे वमेव्ना द्रोपदी तारिता च यथा ॥ लथात्तारय मामस्माद्दृजिनान् मधुसूदन ॥ ४१ ॥ जौमिनि ॥ एतान् दुष्कावकं नु
कृष्णं कथानकं ॥ यावत्सर्वैति गोविदं तावद्दारे स मागतः ॥ ४२ ॥ स्वयं स कृष्णो भगवान् सर्वव्यापि रमापति ॥ अत्र वीर्य

(8)

धु॥

प्रतीहारं मानि वेद्यभूपतेः ॥ ४३ ॥ समयो नैव राजानो दृष्टव्या विदुषां मतं ॥ प्रतीहार उवाच ॥ सर्वदा तव गो विंदु समयो धर्मनंदने
 कृथिलो धर्मराजे न ममाग्रे समपः स्तव ॥ परापवादनिस्तनः परद्रव्यपरायणाः ॥ ४५ ॥ पारिस्थिको मुकापयत्तत्र नावसरः स
 वा ॥ नायं परद्रव्यरतो नायवादी न कामुकः ॥ तस्माद्द्वि लो क्य नृप क रुवा स्य मनोरथः ॥ ४६ ॥ अर्जुन पुरतः श्रीमतेन समानि
 त्वांचितयति गो विंदु स्यात्सां पुरि पूरय ॥ जौमिनि ॥ ४७ ॥ एवं सकथयामास च्वारि लो धर्मनंदने ॥ ४८ ॥ प्रव्युवाच सु सन्वा म्मी क
 न्य वेद्यत्वात्तु द्रु स्वाभाषितं धर्मराजस्य राघ्विनः ॥ ४९ ॥ विहाय चारानं श्रीमं प्रव्युवाच माहात्मनिः ॥ श्रीमत्तुले प्रतीहारः कृष्
 मत्रसमागतं ॥ ५० ॥ अर्धरात्रे मर्दिष्या धर्मश्वनिष्यतये पवा ॥ स्वमया हि मया सार्धं यामि पत्रसमं प्रियः ॥ ५१ ॥ निपयो धर्मराज
 धर्मात्तृभिस्स हरिं प्रती ॥ लावतेनाथ हरिणा शिरसा सतमस्कृतः ॥ ५२ ॥ समुत्थाम्पकराश्या तमू ध्रीना प्रायसा उवः
 समाङ्गि ग्य स्थितं कृष्णं नेत्रांभः शिरसि क्षिप्रं पुनः ॥ ५३ ॥ कृष्णवाहं तरेऽग्निः सतदा नंतरे हरिः ॥ श्रीमत्तु नो हरिप
 दसं कृष्णे पुरतो जयो ॥ ५४ ॥ अर्चा द्विक्रियाभ्यर्च्य पाडवा वि स्थयं पत्रुः ॥ द्रोपदी तं नमस्कृत्य हसन्ती वा म्यमत्र वीरु ॥ ५५ ॥

(8A)

किमर्थाक्रियते विरेः विस्मयः केशवंचलि। अर्धरात्रे पुरात्प्राप्तोपदादूर्वाससो गयं ॥ ५६ ॥ वस्त्ररूपी स गामुधेऽपि पुतां वः पुराह
 रिः ॥ यस्मिन्कालेन जननीनिपितान् च वा प्रवाः ॥ ५७ ॥ अतो रोनेनैवं तस्म्युरवसेपिता महाः ॥ रक्षतुमांस्तमथाहितदासं रक्ष
 तामुना ॥ ५८ ॥ यदा यदा सलां कानि जायते गुविभारत ॥ तदागुम्पह रि स्यात्ताकः आताकेशवात्परः ॥ ५९ ॥ तमिमं स ॥
 मिथो ब्राह्मणं तदा धारयुः प्रपते ॥ यथा नापाति नोपाति नाजुर्न ममि मुं वति ॥ ६० ॥ जेमिनरु ॥ इत्थं स्तुतस्त्वा देव्या तुतो
 पनाधवः ॥ ततः परधर्मराजो वचनं च दमत्रुवीक ॥ ६१ ॥ उपने कश्चुना सीव्वं केशितनमवाहरे ॥ सफलं कार्यं जानमे
 शनिष्पतिजनार्दन ॥ ६२ ॥ हयमधेमनिजाताहितं प्रकृदिके रान ॥ यद्विमशं प्रतिनिभासमथास्मिपसक्तो ॥ ६३ ॥ श्री
 कृष्ण उवाच ॥ केन कर्तुं शक्यते स्मिन्समये धर्मनंदन ॥ यमोपसहसा भ्रमो वीराणां गवतामिहा ॥ ६४ ॥ श्रीमंत्रेण राजेद्रुश्रियते
 शोभनामतिः ॥ नपि जानाति वहा शक्तिं विन्मत्रंतथा मति ॥ ६५ ॥ स्फुटो दूरः परमं दौ जायते नात्र सशयः ॥ विनणारा
 क्षुत्सिनापि विद्यते स्म गृहे सदा ॥ ६६ ॥ तया हता मतिः आस्पतस्माद्देति नपांडवः ॥ इदं रास्यां च्छुभुवेष्वभवा

मत्रकुरातिनेव कश्चि ॥
 ५७

(9)

तर्हि यातः परोपागो मंत्रियस्य वृकोदरः ॥ व्यगां गहीनावधिराकुपो निवृत्ताश्वये ॥ ६६ ॥ तेषां मंत्रो न सुखदो ज्योत्कः क्विचिरे ॥ अ
 वचा ॥ कामुकानां जाडानां च स्त्रीजितानां लये वचा ॥ ६७ ॥ श्वरस्य गृहे निव्यं जामाना कर्म कर्मकारकः ॥ तस्मापि न भवेन्म
 त्रः कायसिद्धये कुदाचन ॥ ७० ॥ भूमिवेति जरासंधं हि डबव कुमेव च ॥ सायत पे तु स जाता क्षिप्रिया सु माहावका ॥ ७१ ॥
 येन दृष्टारा जस्ये भूमिसेना दिभिर्नृपाः ॥ धर्मिष्ठाः सु माहावीर्या वदान्या श्वजिते द्रियाः ॥ ७२ ॥ तान जा नाना गिरी मालो
 सुवह नृवलदपितान् ॥ अजनेन जतिहातं जपद्रथ वृधुजात ॥ ७३ ॥ असमन्वय मया साध सायत न च स्वयात्तथा ॥ यशोरियन्
 पुषि वीपाल लसाहा सतमंतव ॥ ७४ ॥ कयसपा मते योगे दिदु स वा सुभारत ॥ सर्वत्र परिश्रवा सो देव गंधव मानवान् ॥ ७५ ॥
 तेपि वीरा विजेत व्यापारयंति च ये हयं ॥ अस्य पित्र कृतं कार्यं भयं दुःखितेन हि ॥ ७६ ॥ पुरारामेण रक्षार्थं लुरगस्य माहावका नि
 युक्ता हनुमान् विरोधः स च हया ॥ चितः ॥ ७७ ॥ वीर्यसुरथनेव पुरीं रा लु मतीं प्रति ॥ पश्चात्स राथने मापि मा ॥ चिलः पौरु
 षण च ॥ ७८ ॥ हयं तपांडवः पाथपाला यष्यति मसखा ॥ कय मया स्थवत्राला कुस्तु मो चये जुने ॥ ७९ ॥ गृहीत लत्र कुनापि
 विरेण हपरक्षणं ॥ एष मे संशयः स्तत्रो जायते धर्म नंदन ॥ ८० ॥ रत्नी श्री अ० मे० के० णि० द्वितीयाध्यायः ॥ २ ॥ शुभ्रुः

अ

१२९ श्री

एता उणा मया ज्ञेत्वा ब्रह्मो मे पितैरुवां तस्माद्ब्रह्मसेयसंशीप्य नो नराधिपं ये हताः क्षत्रियाः पूर्वं जरासंधमुखा त्वया ॥ १५ ॥ भवतं प्रकः
 कृत्वा तथेनात्र भविष्यति ॥ ब्रह्मो वाचो धरेन्नो विकिरेयं च पूर्वज्ञाना ॥ १६ ॥ अश्वमेधं कुरिष्यामि नान्यथा नृप चिंतितो ॥ जागमि बंधं
 निराजानो यादवश्चैव महिषाः ॥ १७ ॥ इत्थं चिंतितं मूर्खभिः समागत्य न्यया कथा ॥ करोषि देव कौशले स कृत्वा सुनस्त्वया ॥ १८ ॥
 पिपासाया पीडयमानो ब्रह्मकालेन वातकः ॥ मेघसोदयमुद्दिपः सा गच्छापी निरीक्षितो ॥ १९ ॥ तादृशं स्पृशत् कृत्वा दिरागारं पूरता ॥ यद्दि
 पातयते मेघस्तेन किं क्रियते लदा ॥ २० ॥ पके मन्ना हि गात्रं प्राप्नोति नाथः सुहृदिता ॥ धेनु भवेति गोविद स च तान्निमज्जयेत् ॥ २१ ॥
 तया कृत्स्येव प्रकृतः कथनीयं जनादेन ॥ अस्मात्कर्मैसावस्त्वा त्वासायात्प्राप्तिं दृश्यते ॥ २२ ॥ जैमिनि ॥ अग्निं स्पृशन् वनांतं यत्प्रत्युवा
 कं जनादेनः ॥ एषेण महता पुच्छते जः संकटयान्ति वा ॥ २३ ॥ अग्निं कुरुते ॥ धन्याः सिद्धिं मभद्रं देदीयते परिरभण ॥ त्वदा क्येना मुन
 वीरसमुद्धमममानसा ॥ २४ ॥ इव वृक्षा मिराजानं किमयं मया वैह उः ॥ करोति हयमधं हि वातापुत्वारणे कुरुते ॥ २५ ॥ इति कुरु
 तयाग्निं सुररत्नं बाधे बाधवान् ॥ मन्यत पातकं जातमा जेनस्तु बुद्धे वरो ॥ २६ ॥ अद्दा तु न तदस्वमेत्करोत्कृत्वा नृपः ॥ नाशायिष्य
 स्वच्छपापं ज्ञातं सिद्धं धर्मजः ॥ २७ ॥ अग्नि उवाच ॥ त्वत्करो वापि तं देव स्वच्छं तु ब्रह्म भवेत् ॥ वस्तु जाते नृपा वीतेन ददाति हि दुःकृतं

(10A)

विंशतिवदरशिलाः प्रुषिताशोकनपकाः ॥ नागकेसरपुंनगावकुळाः पाटलासुराः ॥ १५८ ॥ चंचरीकुरुकावर्हासारिकारुतनादिकाः ॥
 सुवर्णाकेतकीजातिप्रवतीनगरादयः ॥ १५९ ॥ शतिपथीसुपत्रीचक्रुणप्रुषितावनो ॥ विडोवयभीमसुखोवनसुरगीपादप ॥ १६० ॥ १६१ ॥
 रायकृणपुत्रायदरायैवामहत्वन ॥ नगरीचक्रुणस्याचक्रुणदियानसरः ॥ १६२ ॥ रत्नालयरोषशाळावधशीतजलकुंडिकाशिला ॥
 नानासत्वसमाकणिकेशवस्यवमानस ॥ १६३ ॥ अत्रवीरुष्टपकुण्डोकिकृतव्यमयाधुना ॥ मथ्याकेतुरगस्याख्यजगविष्णोत्समागमः ॥
 रक्षःमानःसुवाकेप्रिविरेःसगामकोविदे ॥ नमुंचतेहयवाराःकृपणाः स्वधनुंयथा ॥ १६४ ॥ त्रयोवमपर्वतेस्मिन्नुत्तनावृक्षसमाकुंडो ॥
 तावलिहामावीरात्रयावद्धृषसमागमः ॥ १६५ ॥ पाद्ममनोपित्तुरगोहृष्यामोनसंशयः ॥ अहमादोगमिष्यामिरणमध्येमाहावडो ॥ १६६ ॥
 पाद्ममनोपित्तुरगोहृष्यामोनसंशयः ॥ अहमादोगमिष्यामिरणमध्येमाहावडो ॥ १६७ ॥ मत्पृष्टपाळकोवीरोगवतोभवतामगा ॥ उवमं
 स्तुस्तुखदोगनिष्पतियत्रः ॥ १६८ ॥ इतीश्रिअ० मे० प० श्रीमवाक्यनामन्नामहृतियोध्याप ॥ ३ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com